

Dionysius

in beeld

MET O.A.

Kerkbalans 2022
Een tandarts spreekt
Vast en zeker
Zingeving

JAARGANG 56
NR.1 FEBRUARI 2022

PAROCHIEBLAD RKPAROCHIE HEILIGEDIONYSIUS HEERHUGOWAARD

R.K. Parochie van de H.Dionysius

Middenweg 248
1701 GH Heerhugowaard
072 - 57 11 292
www.dionysiusparochie.nl

Pastoor 06 - 26 30 66 36
Frank Domen pastoorfrank@dionysiusparochie.nl

Diaken 072 - 57 44 328
Eelke Ligthart ed.ligthart@quicknet.nl

Eucharistievieringen zaterdag 19.00 uur
zondag 10.00 uur
maandag t/m vrijdag 09.00 uur

Parochiebestuur NL 63 RABO 0326 90 42 47
t.n.v. R.K. Parochiebestuur H. Dionysius
Bestuursrekening
(ook voor misintenties)

Kerkbijdragen NL 78 INGB 0002 31 42 00
NL 92 RABO 0326 91 27 46
t.n.v. R.K. Parochiebestuur H. Dionysius
Commissie Kerkbijdragen

Pinksteractie NL 64 INGB 0000 28 80 25
t.n.v. R.K. Parochiebestuur H. Dionysius
t.b.v. Pinksteractie

**Parochiële Caritas
Instelling (PCI)** NL 18 ABNA 0589 06 76 56

**Kerkleden-
administratie** wiljandomen@dionysiusparochie.nl

**kerkhof-
administratie** dickhenselmans@dionysiusparochie.nl

De volgende Dionysius in Beeld verschijnt op 7 april 2022

copij a.u.b vóór 20 maart 2022 sturen naar:
wiljandomen@dionysiusparochie.nl

Inhoud

Pastoor Frank Domen	3	Back to Church
	3	Even bijpraten ...
	5	Familieberichten
	8	Paus kleurt Kerk
Margot van der Kemp	9	Kerkbalans 2022
Peter Meegdes	10	Een tandarts spreekt
Henk Munnich	14	Even voorstellen ...
Wiljan Domen	16	Vast en zeker
Marc Calmeyn	17	Zingeving en hoop
	19	Journalist wordt priester
	20	Puzzel
	22	Uitnodiging Stille Omgang
Soumaya Majdoub	22	Een andere kijk op ...

**Voor wie vóór de pandemie regelmatig naar de kerk ging
en nu niet meer ... onze Heer en de gemeenschap missen u**

Wij hebben u nodig! Probeert u het weer eens

Livestream de Mis volgen, is een prima noodoplossing.

**Maar de heilige Communie ontvangen, Jezus zélf,
is het allerbelangrijkste.**

Back to Church ...

Voor vele lezers is het misschien even geleden, dat ze met (klein)kinderen het bordspel 'Monopoly' hebben gespeeld, maar als je bijna was waar je moest zijn en je trok dan een kaartje 'Ga terug naar af', o, dan kon je wel even een kreet(je) slaken. Of bij 'Mens, erger je niet' was je bijna binnen en dan werd je door een ander van het bord gegooid: je dan niet ergeren was een goede oefening.

Nu gaat het om heel iets anders: 'Back to Church': 'Terug naar de Kerk'. Misschien vinden we van onszelf, dat wij niet naar de kerk hoeven terug te keren. We zijn al ons hele leven God en de parochie trouw, gaan in het weekend naar de kerk, betalen onze bijdrage. En misschien doen we zelfs vrijwilligerswerk. Heel goed! Ik zou willen dat dit voor iedereen gold! Maar wij allemaal hebben wel (klein)kinderen en/of andere familieleden, die de weg van Jezus, (Hij heeft gezegd: "Ik ben de weg"), (een beetje) kwijt zijn. Zij hoeven daardoor geen slechte mensen te zijn, maar ze missen wel iets belangrijks: we zijn met ons allen door deze wereld heen onderweg naar God. Het leven hier is maar een druppeltje in de oceaan in vergelijking met de eeuwigheid van God. Het is toch belangrijk te weten waarvoor we leven!? We leven en werken toch niet om rijk te sterven!? De Kerk is (ondanks hele grote en kleine fouten van mensen die bij de Kerk horen) het Koninkrijk van God ... op aarde. Willen wij bij de hemel horen, dan moeten we dat op aarde al laten zien.

Nu zijn er mensen, die - bijvoorbeeld vanwege schandalen in de Kerk - helemaal klaar zijn met de Kerk. Velen van hen hebben zich laten uitschrijven. Ergens is dat begrijpelijk, maar het is ook weer jammer. Want ook al gaan mensen in die Kerk heel erg in de fout, toch is God nergens ter wereld zo goed te vinden als in de Kerk, in Gods Kerk. Ook al zijn sommige bedienaren grote zondaars, God is en blijft in Woord en Sacrament in ons midden aanwezig. Als iemand God wil vinden, zal hij Hem vinden in de Kerk, en zekerheid en vrede ontvangen. Hebben we dat niet allemaal nodig!?

Misschien is dit, onder andere, een mooie gebedsintentie voor de vastentijd: bidden om de terugkeer naar de Kerk van onze dierbare familieleden. En geven wij in ons dagelijkse leven zelf het goede voorbeeld.

Pastoor Frank Domen

Even bijpraten ...

Kerstwensen

Veel dank weer voor alle mooie en vaak zelfgemaakte kaarten die, rond Kerstmis en Oud en Nieuw, naar de pastorie zijn gestuurd. Kerstkaarten met lieve woorden, beste wensen, bedankjes en soms zelfs met een ingesloten cadeautje. Ook voor de appjes met foto's en filmpjes, e-mails en digitale prachtige kaarten, dank! Ieder jaar weer een verrassing. Alle kaarten worden bewaard en, het plan is geboren, om dit jaar een kleine expositie te organiseren van al die kunstwerkjes.

Actie Kerkbalans

Mét deze Dionysius in Beeld ontvangt u een enveloppe met de jaarlijkse bijbehorende brief én een heel mooie folder, ontworpen door Edwin Walberg: een van onze parochianen, die van beroep grafisch ontwerper is. Tja, het oog wil ook wat en hopelijk spréékt ook de tekst van de folder! In deze coronatijd gaat al het werk van de kerk gewoon door Alle kerken in Nederland, en wereldwijd, ontvangen minder inkomsten terwijl de uitgaven stijgen. We hopen op een positieve reactie op de oproep die verwoord is in de brief.

Vliegen

Een congresje in Australië, een lezing in Japan, wetenschappers vliegen voor het minste of geringste naar de andere kant van de wereld. Dat moet anders, vindt Teun Bousema, hoogleraar Epidemiologie van Tropische Infectieziekten aan het Nijmeegse Radboudumc. Er wordt vaak met het vingertje gewezen naar mensen, die voor een paar tientjes naar Barcelona vliegen voor een stedentrip. Maar 13% tot 23% van het vliegverkeer heeft een zakelijk doel. Ook wetenschappers stappen nogal eens in een vliegtuig voor hun werk. Teun Bousema verbaast zich: "Tijdens de coronaperiode ben ik gevraagd voor een interview in Japan", vertelde hij bij Omroep Gelderland. "Als het niet digitaal was geweest vanwege corona, hadden de organisatoren wel een retourtje willen betalen met het vliegtuig. En dat voor een interview van een half uur. Dan denk ik: dat moeten we echt anders gaan doen." Hij berekende, dat het reisgedrag van alle wetenschappers bij elkaar voor een grotere ecologische voetafdruk zorgt dan die van complete landen als IJsland of Oeganda. Hij is een online petitie gestart om te zorgen dat wetenschappers minder gaan vliegen. Zelf werkt hij vaak in Afrika, maar pro-

beert wel bewuster te kiezen of hij vliegt of niet. "Bijvoorbeeld door soms een internationaal congres over te slaan." Zijn belangrijkste doel is om niet terug te gaan naar hoe het was. "Als we op zo'n 50% van de vliegreizen uit kunnen komen, in vergelijking met vóór corona, dan hebben we al heel veel winst."

Inspiratieboekje

Binnenkort verschijnt weer een inspiratieboekje. De titel is deze keer 'Van Titus Brandsma tot Edith Stein'. De bedoeling van de uitgever en schrijvers is aldus verwoord: "Als er ooit een tijd is om een voorbeeld te nemen aan heiligen en martelaren, dan is het wel in deze pandemie die ons leven ook zal beheersen in de vastentijd naar Pasen toe. Na het succes van de eerdere gebedenboeken dragen heiligen als Titus Brandsma, Edith Stein en de monniken van Tibhirine ons in de Veertigdagentijd". Het Parochiebestuur heeft 150 exemplaren besteld voor de vrijwilligers (één per adres). Als u in de 'Nieuwsbrief' leest, dat de boekjes gearriveerd zijn, kunnen deze (ook) opgehaald worden in de pastorie.

Aswoensdag

Aswoensdag, het begin van de grote vastentijd, valt dit jaar op 2 maart. Tijdens de viering in de kerk wordt het askruisje opgelegd: een herinnering aan ons 'stof en as' zijn - niet om droevig van te worden, maar als herinnering aan het duurzaam geluk dat ons, vroeger of later, wacht.

Pastoor Frank 65 jaar

Op maandag 24 januari is Pastoor Frank 65 jaar geworden. Helaas kon de verjaardag weer niet gezamenlijk gevierd worden, maar wel verspreid over een paar dagen en in kleine groepjes. Veel dank voor alle kaartjes, berichtjes en originele cadeautjes, toegezegde gebeden en andere verrassingen. Zo is 24 januari 2022, toch heel feestelijk geweest en ook de dagen daarna.

**Al lijkt alles tegen te zitten, de lente komt!
Tere sneeuwkllokjes, narcissen en hyacinten
doen de koude grond openbarsten,
de bloemenzee kleurt en geurt en doet de aarde jubelen.**

Familieberichten

Gedoopt

Aida Zeidi is geboren op 10 mei 1995 in Iran en in onze kerk gedoopt op 19 december 2021. En op 30 januari, tijdens de heilige Mis van 10.00 uur, heeft zij haar Eerste heilige Communie gedaan. Zij woont (nog) in het AZC (Van Noortwijklaan) en is een heel trouwe bezoeker van onze kerk, ook op de doordeweekse dagen. Aida zingt al enige tijd bij Salt & Light, één van onze koren. Na de doop was een heel klein feestje en, zo mooi, verschillende gasten nodigden Aida uit een keertje op bezoek te komen.

Eerste heilige Communie en Vormsel

Vanwege het hoge aantal besmettingen na de kerstvakantie, vooral onder kinderen en leerkrachten, zijn nogal wat bijeenkomsten voor de Eerste heilige Communie en het Vormsel uitgevallen en daarom ook de feestelijke vieringen zelf. Een paar lessen worden zo spoedig mogelijk ingehaald en dan worden in overleg nieuwe data afgesproken.

Van ons zijn heengegaan

Pé (Petrus Maria) Borst is geboren op 25 december 1930 en overleden op 5 december 2021: 90 jaar oud. Hij was weduwnaar van Lies Borst-Dekker en woonde de laatste tijd aan de Noordschermerdijk op nummer 5 in Oterleek (Warm Thuis-locatie De Hulst). Pé was, altijd vergezeld door één van zijn kinderen, een trouwe kerkganger op zondag - tot het echt niet meer ging! Maar twee weken voor zijn overlijden zagen wij hem nog een keer, natuurlijk met één van zijn kinderen: chapeau! De uitvaartdienst was op 11 december, waarna de crematieplechtigheid volgde in de Waerdse Landen.

Perry van der Pal is op 48-jarige leeftijd overleden. De verslagenheid bij familie en vrienden is, was en blijft groot: zo jong, zo triest. Perry is geboren op 25 november 1973 en overleden op 13 december 2021. Hij woonde met Coby Stam en hun twee kinderen in de Hulstlaan op nummer 45. Heel fijn en moed-gevend dat het op 16 december, 's middags, tijdens de condoleren, zo druk was in onze kerk. De afscheidsdienst in onze kerk was op 18 december en de begrafenis vond plaats op ons eigen kerkhof.

Johann Carl Bos is 89 jaar geworden. Hij werd geboren op 22 februari 1932 en overleden op 22 december 2021. Weduwnaar van Jeannette

Bos-Bos woonde hij de laatste tijd van zijn leven in De Raatstede (Dolomiet 93). Johann Carl Bos was een groot liefhebber van het Latijn in de kerk. Zo wenste hij tegen zijn mede-kerkgangers altijd 'Pax Christi' bij de vredeswens. En dat werd ook zijn grappige bijnaam: Meneer Pax Christi. Twee andere bijzonder details: na de heilige Mis op zaterdagavond, zong hij altijd (solo) een lied ter ere van Maria in de Mariakapel. En toen Johann Bos eenmaal in De Raatstede woonde en elke zaterdagmiddag aldaar de viering bezocht, klapte hij altijd heel zachtjes als hij het eens was met wat in de preek gezegd werd. De uitvaartdienst vond plaats op 3 januari 2022 en daarna was de begrafenis op ons eigen kerkhof. Moge hij rusten in de Vrede van Christus - Pax Christi!

Jan (Johannes Cornelis) Limmen, weduwnaar van Lies Limmen-Praat, geboren op 12 juli 1927, is overleden op, 94-jarige leeftijd, op 30 december 2021. Hij woonde: Carel Willinkstraat 3. De uitvaartdienst was op 4 januari 2022 en aansluitend was de crematieplechtigheid in de Waerdse Landen.

Deze Familieberichten zijn gemaakt op 30 januari 2022

Begrafenisvereniging St. Barbara Heerhugowaard

Tevens verzorging van crematies

Inlichtingen:

J.A. Insing Secretaris, e-mail: secretaris@sintbarbaraheerhugowaard.nl,
Rubensstraat 55, 1701 JG, Heerhugowaard, tel. 072 - 57 40 222

M. Stam-Himmelreich Penningmeester,
e-mail: penningmeester@sintbarbaraheerhugowaard.nl,
A.I. van Hardenbroek erf 14, 1705 HT, Heerhugowaard, tel. 072 - 88 83 480

Bij een sterfgeval (ook in een ziekenhuis) wende men zich **UITSLUITEND** tot **mevr. Angita Waal, tel. 06 - 51 33 14 56**. Zij is belast met de verzorging van de uitvaart en 24 uur per dag bereikbaar.

Meer informatie: www.sintbarbaraheerhugowaard.nl

UW HOUVAST BIJ HET LOSLATEN

Kijk voor uitgebreide informatie
en (pakket)tarieven op

www.leorijnja.nl

Telefoon 0226 – 753 607 (dag en nacht bereikbaar)
Ik kan u altijd helpen, ongeacht waar u verzekerd bent

Juwelier Sjaak Knijn

Al meer dan 50 jaar 'de laatste trend tot nostalgie'

- Verkoop & reparatie van sieraden en horloges
- Ons eigen merk Albino trouwringen
- Nu ook een webshop!

Middenweg 192 | 1701 GG | Heerhugowaard | 072-5710126
info@albino.nl | www.juweliersjaacknijn.nl

Corona-wijsheid

Als we niet meer in staat zijn onze omgeving te veranderen
worden we uitgedaagd om onszelf te veranderen

Victor E. Frankl

Paus kleurt Kerk

Hij maakte schetsen als hij moest wachten op zijn beurt bij de openbare douches voor daklozen bij de Colonnade van Bernini in Rome. Het werk van de dakloze man uit Polen trok de aandacht. Dit jaar werd Adam Piekarski gevraagd om de Vaticaanse kerstzegels te ontwerpen.

Piekarski ging naar een technische school in Polen en studeerde voor hovenier. Zes jaar geleden verliet hij Polen om, zoals veel migranten, naar Rome te gaan op zoek naar een beter leven. Bij zijn aankomst leidde de harde realiteit van het vinden van werk, in combinatie met een voorliefde voor Italiaanse wijn, Piekarski echter op het duistere pad van alcoholisme, waartegen hij nog elke dag tegen vecht. Een ontmoeting met Pater Ruben veranderde zijn leven. Een zuster, die als vrijwilligster helpt bij de openbare douches, stelde de pater voor aan Adam Piekarski. Pater Ruben gaf hem vervolgens verf en penselen en vond een werkruimte in de crypte van de kerk van Santa Maria in Monterone. Zijn werk trok de aandacht van de Poolse kardinaal Konrad Krajewski, de pauselijke aalmoezenier, die Adam Piekarski voorstelde aan Francesco Mazzitelli, toenmalig adjunct-directeur van het Vaticaanse Filatelistische en Numismatische Bureau. Al snel vroeg deze de dakloze kunstenaar om de kerstzegels voor 2021 te ontwerpen.

De afbeelding van de drie wijzen op de kerstzegels baseerde Piekarski op het gelaat van twee vrienden die ook dakloos zijn; de derde wijze, legde hij uit, vertegenwoordigt alle dakloze mannen en vrouwen. Francesco Mazzitelli vertelde CNS dat Piekarski's verhaal een voorbeeld is van de oproep van Paus Franciscus om "de hoop van morgen te koesteren doorde pijn van vandaag te genezen". Pater Ruben merkte op, dat de douches voor daklozen in het Vaticaan méér zijn dan alleen een daad van liefdadigheid voor de armen. Adam Piekarski noemt de openbare douches niet alleen het startpunt van zijn reis als kunstenaar, maar ook de plek waar hij besloot zijn strijd tegen alcoholisme aan te gaan. Hij blijft schilderen vanuit een kleine studio in Palazzo Migliori, bij de Vaticaanse daklozenopvang. In de avond werkt hij nu als bewaker bij een eigendom van de Ridders van Malta, die hem leerden kennen nadat hij een portret had gemaakt van de in 2020 overleden overste van de Orde.

"Het leven is een mysterie en God wilde het zo", vertelde Adam Piekarski aan CNS. "Wat is gebeurd, is een droom en ik kan het nog steeds niet geloven."

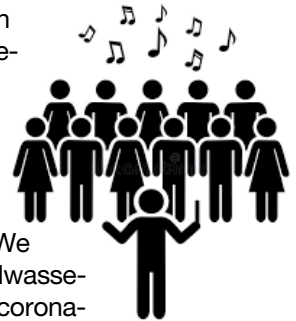
Kerkbalans 2022

*Onder het woordje, uitgesproken in de kerk,
vanwege de start van de Actie Kerkbalans 2022*

Het thema van de Actie Kerkbalans is dit jaar: 'Geef vandaag voor de kerk van morgen'. Een hele mooie volzin, waaruit hoop spreekt en vertrouwen in de toekomst. Het is weer eens duidelijk geworden, dat de kerk een belangrijke rol vervult, ook in deze coronatijd. Helemaal nu we door corona soms fysiek niet aanwezig kunnen zijn bij de vieringen. Gelukkig kunnen we door middel van de moderne technieken, bijvoorbeeld via de livestream, toch deel blijven uitmaken van onze kerkfamilie.

De kerk is er voor de armen, voor mensen in nood, maar ook voor zieke en eenzame mensen. De kerk is er voor iedereen: jong en oud(er), voor wie regelmatig komt en voor wie af en toe aanschuift. Bij ons in de Dionysiusparochie proberen we er te zijn voor iedereen en het aanbod zo breed mogelijk te houden. Er worden wekelijks, zelfs dagelijks, inspirerende vieringen gehouden, voor de jongste parochianen is er KinderWoordDienst, er worden verdiepende geloofscursussen gegeven (indien de coronaregels dit toelaten), we hebben drie koren die de diensten opluisteren, een groot aantal misdienaars en vele vrijwilligers op wie we kunnen bouwen. We mogen ons verheugen over het aantal dopen, ook van volwassenen. Een lichtpuntje in deze moeilijke tijd, we hebben dit coronajaar toch een aantal communicantjes en vormelingen. Heel fijn, want kinderen en jongeren zijn de toekomst van onze parochie. En steeds meer parochianen, die niet langer naar de kerk kunnen gaan, worden wekelijks thuis bezocht door de Werkgroep Ziekencommunie en krijgen de Communie thuis. Ook de parochianen, die in verpleeghuizen verblijven, worden niet vergeten. Allen hartelijk dank voor al deze en andere vormen van inzet! Onze parochie heeft ook een PCI (Parochiële Caritas Instelling). De PCI probeert vorm te geven aan de christelijke dienst van zorg en solidariteit ten dienste van mensen in nood. Zoals we allemaal weten, is de nood in dit coronatijdperk gestegen.

In het kader van de nieuwe evangelisatie, zo aanbevolen door onze Paus en Bisschoppen, worden bij alle nieuwe parochianen welkomstenvelopen (met aan de buitenkant een prachtige afbeelding van onze kerk) bezorgd. In de enveloppe zit het laatste nummer van ons parochieblad Dionysius in Beeld en een uitnodigende brief. Een tweede evangelisatie-actie betreft het aanbieden van een enveloppe bij al langer ingeschreven pa-

rochianen, die we (nog) niet kennen en Dionysius in Beeld niet ontvangen. We hopen op een nadere of hernieuwde kennismaking.

Kerk zijn we samen, we kijken naar elkaar om en zorgen voor elkaar. Een luisterend oor, een helpende hand wanneer dit nodig is, dat is het kloppende hart van kerk-zijn. Dankzij uw bijdrage kunnen we onze belangrijke taken blijven vervullen en verdere plannen maken voor de toekomst. Kerk-zijn kost geld en daarbij is uw steun hard nodig. De Actie Kerkbalans is de belangrijkste inkomstenbron voor onze kerkgemeenschap, aangezien we geen subsidies ontvangen van de Overheid en het Bisdome. Wilt u ook, dat de Dionysiuskerk kan blijven doen waarvoor we staan? 'Geef dan vandaag voor de kerk van morgen'. Want ook voor de komende generatie wil de Dionysiusparochie graag inspirerend, gastvrij en zorgzaam zijn. Alleen samen kunnen we dat wáármaken. Helpt u mee?

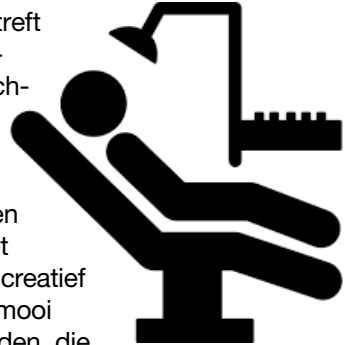
Namens de Commissie Kerkbijdragen
Margot van der Kemp

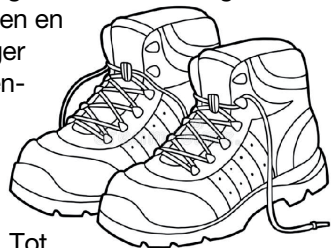
Een tandarts spreekt ...

Mijn naam is Peter Meegdes, 56 jaren oud, en ik ben weekendkoster en lector in onze parochie. Mij is gevraagd om iets te schrijven over wat ik in het dagelijkse leven doe en wat mij bezighoudt. Door de week werk ik als tandarts in het dorpshuis van Abbekerk. Een klein plaatsje ten noorden van Hoorn. In het dorpshuis van Abbekerk heb je een Zorgcentrum met een huisarts, pedicure en een tandarts. Sinds 1992 werk ik daar, eerst parttime en nu alweer vele jaren fulltime, als tandarts in een éénmanspraktijk. Ik werk daar sinds ongeveer zes jaar met een vaste assistente en dit is een uit Irak afkomstige katholieke vrouw van middelbare leeftijd. Samen proberen we zo goed als het gaat tandheelkundig zorg te geven aan de patiënten, die naar de praktijk komen. Mensen vragen mij wel eens waarom ik tandarts geworden ben. Vaak hoor ik dan als ondertoon: "Hoe heb je nou dit beroep kunnen kiezen?" Het antwoord op deze vraag is eenvoudig. Mijn vader zag, dat ik als kind hield van knutselen en tekenen en niet

zo goed was in rekenen. Op het VWO was dit nog steeds zo, goed in handvaardigheid, maar niet zo goed in exacte vakken. Hij raadde mij na het behalen van mijn VWO-diploma aan om de studie tandheelkunde te gaan doen. Gehoorzaam als ik toen was, heb ik dat maar gedaan want zelf wist ik niet goed wat ik wilde worden. In 1984 ben ik bij de ACTA, (Academisch Centrum Tandheelkunde Amsterdam) een samenwerkingsverband tussen de VU en UVA wat betreft de studie tandheelkunde, begonnen met mijn Tandheelkundestudie en in 1990 ben ik afgestudeerd. Achteraf denk ik, dat mijn vader het goed gezien heeft. Natuurlijk heb ik wel eens mijn twijfels, omdat tandarts mijns inziens geen makkelijk beroep is. Precies kunnen werken en goed met mensen kunnen omgaan, zijn belangrijke aspecten van het werk. Het mooie van het vak vind ik, dat ik zorg-verlenend en creatief bezig ben. Je probeert een zo goed en een ook zo mooi mogelijk resultaat te bereiken binnen de mogelijkheden, die je bij een patiënt krijgt. Voor een goed resultaat ben je namelijk, naast je eigen deskundigheid, ook afhankelijk van de patiënt. Een patiënt met een goede mondopening, weinig speeksel, die stil kan liggen, geduldig is en aardig en die een goed schoongemaakt gebit heeft, is degene die het best te behandelen is. Het tegenovergestelde komt echter ook voor en deze patiënt moet natuurlijk ook goed behandeld worden. Door mijn eigen ervaring als tandarts, en geheel ook van deze tijd, is het zó dat ik tegenwoordig zo preventief mogelijk probeer te werken. Voorkomen is altijd beter dan genezen. Een goede mondhygiëne en het zo weinig mogelijk eten en drinken van zoete dingen, raad ik al mijn patiënten ten zeerste aan. Met een goede mondhygiëne krijg je, dat er zo min mogelijk tandplak op het gebit aanwezig is. Dit is gewenst want tandplak, een voornamelijk uit bacteriën bestaande laag op de tanden en kiezen, is de oorzaak van tandbederf en ontstoken tandvlees. Naast de aanwezigheid van tandplak is roken ook slecht voor het gebit. Samenvattend: door het goede te doen voor je gebit blijft het gebit goed, en ook het tandvlees en de tanden en kiezen. De maatschappij maakt het, wat dat betreft, niet makkelijk voor mensen. We worden door vele bedrijven, die voedsel en drank produceren, verleid om slechte dingen voor onze gebitsgezondheid (en ook voor onze algemene gezondheid) te eten en te drinken. Gelukkig is de maatschappij wel aan het veranderen. De Overheid denkt er nu o.a. over om een suikertax in te voeren. Het zou mooi zijn als deze er zou komen. Natuurlijk blijft het de verantwoordelijkheid van de mensen zelf om het goede te doen voor het gebit. Af en toe zondigen mag, maar als je het meeste

van de tijd maar goed voor je gebit zorgt. Mijsns inziens, maar ik ben bevooroordeeld, is het gebit een zeer belangrijk deel van het lichaam. Preventief werken, houdt in dat je goed moet kunnen communiceren met een patiënt. Soms lukt het mij niet voldoende om een bepaalde patiënt te motiveren: om zijn gebit voldoende goed te onderhouden. Het gevolg is dan, dat het gebit achteruitgaat en je wilt het graag zo stabiel (gezond) mogelijk houden. Dan verwijs ik deze patiënt naar de mondhygiëniste. Al enige jaren werk ik samen met een mondhygiënistepraktijk in Hoorn. Vaak lukt het hen dan wel om de mondhygiëne te verbeteren bij patiënten. Een goede mondhygiëne en goed eet/drink gedrag zorgt ervoor dat je, om een modewoord te gebruiken, een 'duurzaam' gebitsresultaat bereikt. Het is mooi als je dit resultaat bereikt bij de meeste patiënten in je praktijk, maar het blijft een uitdaging. Veelal zijn het mensen die je al jaren kent en waarmee je als tandarts een vertrouwelijke band hebt opgebouwd. Het mooie van het vak is, dat je mensen van jong tot oud ziet, net als in een parochiegemeenschap. Dat je verschillende soorten mensen van verschillende leeftijden ziet en behandelt, maakt het werk afwisselend en dus leuker. Naast het tandheelkundige werk, is mijn grootste hobby tuinieren. Ik vind het leuk om bijzondere planten te verzamelen en hiermee een mooie tuin te creëren. Mijn grootste voorbeeld is de natuur. Mijsns inziens is de natuur, Gods schepping, wondermooi en dat we als mensen op deze aarde mogen leven in deze natuur is zeer bijzonder. Het is een grote verantwoordelijkheid voor de mensen om op een goede manier met deze natuur, alle planten en dieren, om te gaan. Hopelijk gaan we naar een goede toekomst, waarin een plek is voor mensen, planten en dieren. Een andere hobby van mij is sport. Vroeger heb ik aan voetbal en atletiek gedaan, maar tegenwoordig houd ik het bij wandelen. Wandelen, liefst in een mooie groene omgeving, vind ik leuk en het is voor mij een manier om te ontspannen. Maar ook sport en natuurprogramma's op tv kijken vind ik prettig en ontspannend. Tot zover Peter Meegdes over zichzelf, op verzoek van de redactie.

Monniken zijn altijd in lockdown. Door hun dagritme laten zij zien hoe we elke moeilijke tijd kunnen doorkomen. want door structuur vind je tijd voor God, jezelf en de ander. Zoals dichter Jan Wit zegt "Wie de getijden verwaarloost, wordt door het getij overspoeld"

Thomas Quartier - Theoloog des Vaderlands

Garage van den Berg

Verkoop van nieuwe en gebruikte auto's
en onderhoud van alle merken

- 35 jaar ervaring
- apk keuring benzine, diesel en hybride auto's
- schadeherstel
- storingsdiagnose
- banden, uitlijnen
- airco service
- uitlaatservice
- gratis haal- en brengservice

Stevinstraat 1a
1704 RN Heerhugowaard
Tel. 072 5713842
www.garagevandenbergnl

TOYOTA

RENAULT

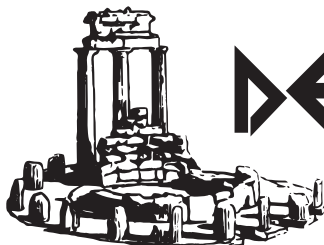
OPEL

CITROËN

*en vele
andere ...*

U kunt heerlijk grieks eten in het grieks specialiteiten restaurant

DELPHI

**Tevens kunt u gerechten meenemen
Ook zijn er cadeaubonnen verkrijgbaar**

Middenweg 202 1701 GG Heerhugowaard Tel. 072 5747101
iakowis@kpnmail.nl www.delphirestaurant.nl

Even voorstellen ...

Alle mensen zijn natuurlijk bijzonder. Maar sommigen hebben door de loop van hun levensgeschiedenis een wel heel bijzonder leven geleid en nóg.

Mijn naam is Henk Munnich en ben broer van Ursula Christiani-Munnich, die bij velen van u wel bekend zal zijn. Sinds enkele maanden ben ik medeparochiaan van deze parochie. Geboren (30 oktober 1938 in Jogjakarta) en opgegroeid in Indonesië tot mijn 11^e jaar. Met moeder en vijf zussen hebben we drie jaar in het Jappenkamp doorgebracht. Vader zat in een mannenkamp en moest daar o.a. aan de Birma-spoorlijn werken. In 1950 zijn we gerepatrieerd naar Nederland en daar heb ik de lagere en de middelbare school en een grafische opleiding gevolgd.

Mijn jeugdroom was om in een ontwikkelingsland mensen op te leiden en te helpen. Van kinds af aan kreeg ik al mee om voor anderen klaar te staan, anderen te helpen en in contact te staan met mensen. Als broeder van een religieuze congregatie ben ik na mijn opleiding tot graficus in 1962 uitgezonden naar Afrika, naar Nyasaland (sinds 1964 Malawi), om op uitnodiging van het Bisdom daar een drukkerij/uitgeverij op te richten. Na 35 jaar werd het tijd, dat lokale mensen mijn taken overnamen. Ik werkte mijn opvolger in en stuurde hem enkele maanden naar Nederland om nog meer ervaring op te doen, voordat ik mijn werk overdroeg.

Naast mijn werk als directeur van de drukkerij, was ik 25 jaar lang de Nederlandse honorair consul. Er was in Malawi geen Nederlandse ambassade, die Nederland vertegenwoordigde en voor de Nederlanders zorgde die daar woonden. Wel in het buurland Zambia. In Malawi woonden toentertijd 200-300 Nederlanders. Veel mensen met een missie, zoals artsen, verplegers, priesters, zusters en broeders. Het is een onbezoldigde erbaan. Je hebt een diplomatieke status en vertegenwoordigt Nederland in Malawi en hebt allerlei contacten met de Overheid. De ambassadeur uit Zambia kwam op bezoek tijdens Koninginnedagen. Dat vierden we groots voor de Nederlanders, net zoals het Sinterklaasfeest. Prins Bernard, toen vertegenwoordiger van het WereldNatuurFonds, mocht ik rondleiden tijdens zijn driedaags bezoek aan Malawi. Als consul

was ik verantwoordelijk voor zijn bezoekprogramma. Op uitnodiging van prins Bernard bezocht ik hem later op Paleis Soestdijk. Ik vond het consul-zijn een grote eer en heel interessant. Het was geen dagtaak, maar je moest wel 24/7 beschikbaar zijn.

Na het overdragen van de drukkerij en naast mijn taak als consul wilde ik nog iets anders doen en daarom werd ik vrijwilliger bij het project 'Straatkinderen van Malawi'. Dat deed ik acht jaar lang tot ik voorgoed terugkeerde naar Nederland. Na 43 jaar Malawi, op mijn 67^e, keerde ik dus voorgoed terug naar Nederland. Eind 2005 nam ik afscheid met een groot feest. Daags erna vertrok ik met de auto, voor een reis van drie weken, via Zimbabwe naar Zuid-Afrika. In Kaapstad stapte ik op de boot en drie weken later, op 6 januari 2006, kwam ik aan in Rotterdam. Daar wachtte de hele familie mij op.

Toen kwam Uitgeest in beeld. Mijn oudste zus woonde in Uitgeest en ik loeerde bij haar en haar man tot ik op 1 april 2006 verhuisde naar een eigen seniorenflat op de Bollenhof in Uitgeest. Via een advertentie in de krant werd ik vrijwilliger bij het Dorpshuis de Zwaan en ook bij de Stichting Uitgeester Senioren (S.U.S.). Dat was de beginfase van mijn vrijwilligerswerk in Nederland. Ik werd secretaris van de ANBO Uitgeest, chauffeur van de Hulpdienst Uitgeest, en lid van het algemeen bestuur van de S.U.S. Ook gaf ik lange tijd Engelse conversatieles aan senioren en verzorgde als redactielid nog steeds de opmaak van het Senioren infoblad voor Uitgeester Senioren+ en ook voor het RK parochieblad van de kerk van Onze Lieve Vrouw Geboorte te Uitgeest. En ik ben nog lid van twee koren in Uitgeest.

In december 2020 ben ik naar Heerhugowaard verhuisd vanwege mijn zieke zus, die daar in een verpleeghuis werd opgenomen, maar ik blijf met mijn activiteiten in Uitgeest doorgaan en blijf geïnteresseerd in het vrijwilligerswerk dat ik nu doe, in Uitgeest, maar ook in Heerhugowaard. Ik ben nu 83 jaar. Praat je dan nog over toekomst? Zolang het kan en ik nog redelijk gezond ben, ga ik gewoon door.

Corona-wijsheid

**Afstand is slechts een test
om te zien hoe ver liefde kan reizen**

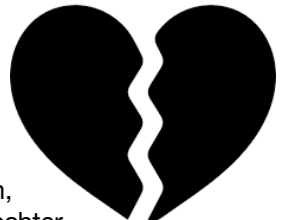
Vast en zeker

De christelijke vastentijd, in 2022 van 2 maart (Aswoensdag) tot en met 16 april (17 april is het Pasen), kán een hele positieve en bijzondere tijd zijn. Vast en zeker voor elke mens die kiest om gedurende 40 dagen met Jezus in de woestijn te verblijven. Een woestijn is een saaie, weinig aangename plek: overdag te warm, 's nachts te koud, zand, zand en zand en cactussen, misschien in soorten en maten, maar dat is het wel. Er is niets te beleven. Maar voor de mens, die in de geestelijke woestijn van de vastentijd verblijft, is het een drukke periode: actie vereist! (Extra) vasten, bidden en liefdadigheid, zijn in deze woestijntijd een soort 'drie-eenheid'.

Vasten vind ik erg moeilijk. Misschien ook wel omdat wij buiten de vastentijd al een vrij sober leven leiden. Maar ik probeer een of twee kleine dingen echt 40 dagen vol te houden. Iemand vertelde eens, dat hij elke dag om 17.00 uur een jeneverdje drinkt, maar niet in de vastentijd. En dat bleek verre van gemakkelijk, wel heel waardevol. Van een ander hoorde ik een geweldige prestatie: 40 dagen geen vlees eten, ook geen van vlees afgeleide producten. Heel erg moeilijk. Chapeau! Vasten is natuurlijk ook: minder tv, facebook, internet, minder klagen en mopperen, enz.

Een beetje meer bidden, vind ik niet zo moeilijk: bewust en aandachtig spreken met de Heer, wétend dat Hij luistert en blij is met elk 'gesprekje'. Ik kies een kort gebed uit van een heilige, of de tekst van een mooi lied. Dat is ook bidden.

Maar liefdadigheid (lieve daden!) beoefenen, zou toch een (dagelijkse) hobby van alle christenen moeten zijn, want God is liefde. En liefdadigheid beoefenen, betreft niet alleen geld weggeven (Vastenactie!) of houdbare producten (Voedselbank), maar werken aan een houding. De apostel Paulus geeft goede tips: "Uw vriendelijkheid moet bij alle(!) mensen bekend zijn", of: "Laat geen slecht woord over uw lippen komen, maar spreek een goed woord, opbouwend, tot zegen voor de hoorders". En ook: "Weest goed voor elkaar en hartelijk. Vergeeft elkaar zoals God u vergeven heeft in Christus". Ik denk aan het mooie kleine woordje 'minne' ... liefde, het tegenovergestelde van onmin. De vastentijd is een uitgelezen tijd om ruzies, onenigheid 'in der minne te schikken'. Echte onmin betreft altijd twee boze partijen, die 'samen' de onmin niet goed willen maken. De mens echter die aangedaan leed vergeeft, leeft zelf niet in onmin.

Onze Heer vindt 'in minne leven', de onderlinge liefde en vrede, belangrijk. Hij heeft opgeroepen om voor vijanden en vervolgers te bidden, geen kwaad met kwaad te vergelden, niet op strepen te staan, een ander hoog te achten, de laatste plaats kiezen.

Prachtige vastenvoornemens, toch, voor een héle parochiegemeenschap, een Kerkfamilie: góed spreken en anders zwijgen, in minne leven. Bijkomend voordeel: de verbetering van de hele wereld begint bij onszelf. De hele wereld geniet dus als deze vastenvoornemens slagen. Vast en zeker!

Wiljan Domen

Zingeving en hoop

We horen en lezen, in deze coronatijd, veel over depressiviteit, aangerichte psychische schade door de lockdowns, en zelfs een verontrustende stijging van het aantal (geslaagde) suïcidepogingen. Psychiater Marc Calmeyn werkt in een psychiatrisch ziekenhuis, een privé-praktijk, én is expert bij de Belgische Hoge Gezondheidsraad. Een bijkomend baccalaureaat in de filosofie verruimde en verscherpte zijn blik, duidelijk merkbaar in zijn boek *Depressie is menselijk* (Uitgeverij Pelckmans. 125 blz. € 25,= ISBN 978 94 6337 286)

Depressie spaart niemand, ook christenen niet. Wie voor een depressie bij een psychiater terecht komt, wordt al snel geconfronteerd met pillen tegen de 'kwaal'. Eind vorige eeuw waarschuwde de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO), dat depressie één van de grote aandoeningen van onze tijd zou zijn. Vanuit zijn ervaring als psychiater en psychoanalyticus heeft Marc Calmeyn een eigen kijk op depressie ontwikkeld en haar aanpak. Hij wil een ander licht laten schijnen op de donkere kant van de mens en samenleving. Hij schrijft

“Depressie is moeilijk te begrijpen, laat staan de huidige varianten ... vitale depressie, exogene depressie, endogene depressie, personele depressie, gemaskeerde depressie Onduidelijkheid heerst. In de kern is tijdens

een depressie de levensenergie verminderd of weg: het gáát, letterlijk en figuurlijk, niet meer; men is óp. Vervolgens is de smaak in het leven er ook niet meer: het leven zelf zégt niets meer. En daarbij komen dan nog ernstige stoornissen in de levensritmes: het verstoorde dag- en nachtritme, te vroeg wakker worden en zich terneergeslagen uit bed moeten dwingen, maar 's avonds niet in slaap komen. Een depressie treft de héle mens. Naast de lichamelijke dimensie zijn de psychologische, sociologische en existentiële dimensies even belangrijk. De mens is immers lichaam én geest. Hét mens-zijn wordt in de psychiatrie meestal gezien en behandeld op biologische wijze. Het gaat dan om verstoringen in de hersenen; er wordt een gen ontdekt, dat zogezegd de oorzaak is en enkel medicatie kan herstel brengen Natuurlijk is dat van belang, maar tegelijk maar déél van het verhaal. Als een mens zich opent voor deze totaalvisie, lichaam én geest, wordt duidelijk, dat het existentiële, de zingeving, de grote blinde vlek is. De professionele deskundigen moeten wijder kijken naar de patiënt, die niet alleen maar patiënt is, maar een medemens met problemen. Deze visie moet deel zijn van een manier van werken: geen behandeling met alleen maar een beperkte reeks consultaties van enkele gesprekken en/of medicatie, maar een samen op weg gaan. Geen base-ring op lange vragenlijsten over symptomen, maar openstaan voor het verhaal van die ene mens, openstaan voor wat in wezen aan de hand is en daaraan tijd besteden. Anderzijds mag men ook niet in het andere uiterste vallen en de biologische dimensie negeren.”

“Depressie is ook een maatschappelijk probleem. Kijk maar naar een burn-out, al dan niet te beschouwen als een depressie en overspannen-zijn. Er is een ‘rode draad’. Ze vormen een sterk signaal dat met de maatschappij iets grondig mis is. Psychologisch disfunctioneren openbaart de problematieken van het menselijke leven. Als depressie zo overheersend is, toont dit een grondig gebrek aan: een afstemmingsproblematiek, een diepgaande ontregeling. Dit wordt niet gemakkelijk geloofd, zoals bijvoorbeeld ook de klimaatverandering niet altijd serieus genomen wordt.”

Als gelovig mens (be)handelt Marc Calmeyn in eerste instantie als hulpverlener. Soms echter, tijdens een sessie, denkt hij: God, ik hoop dat die persoon zijn weg vindt. “Hoop is zo belangrijk voor het werk van een psychiater. Geen naïeve hoop, dat iemand binnen beperkte tijd kan genezen. We moeten op een realistische manier hopen en van daaruit verder begeleiden. De vraag naar euthanasie, bijvoorbeeld, is vaker een teken dat de hoop wordt opgegeven. We moeten blijven zoeken naar wat het leven leefbaarder en zinvoller kan maken.” (KN 20, oktober 2021)

Journalist wordt priester

Achttien jaar was Michael-Dominique Magielse journalist. In 2015 besloot hij het klooster in te gaan en woont nu in het dominicanenklooster in Rotterdam. Zijn dagen beginnen standaard om 06.00 uur. Na een meditatie en een douche neemt hij om 07.00 uur deel aan het gezamenlijke ochtendgebed; aansluitend viert hij en vijf medebroeders de eucharistie. En dan gaat ieder zijns weegs. Ze bidden en leven samen, maar daarnaast gaan ze de maatschappij in om te werken. Dat is ook noodzakelijk, want er moet brood op de plank komen.

Michael-Dominique is onderzoeker aan de Universiteit van Tilburg, met liturgiewetenschap als expertise. Hij werkt aan een proefschrift over digitale liturgie. Af en toe geeft hij webinars en gastcolleges aan de universiteit. Daarnaast is hij als priester werkzaam in een parochie voor de Surinaamse gemeenschap in Rotterdam, dus op zondag gaat hij voor in vieringen.

Vroeger was hij journalist, onder meer voor de NOS en waren zijn dagen heel onregelmatig en hectisch. “Ik leefde echt bij de waan van de dag. Het was altijd hollen of stilstaan.” Als kleine jongen was hij gefascineerd door alles wat in de kerk gebeurde. Zijn ouders waren niet zo kerkelijk, maar zijn oma wel, en zij woonde vlakbij. Zij was voor een link naar de kerk en naar het geloof. Michael-Dominique werd misdienaar en ging in het kinderkoor zingen en dacht: “Dit is het.” Maar er was ook een andere aantrekkingskracht, want hij was ook gefascineerd door de radio, kende de stemmen van alle nieuwslezers en was op zijn 10^e een fan van het radioprogramma ‘Met het oog op morgen’. Het kantelpunt is heel langzaam gekomen. Op de middelbare school gingen zijn vrienden niet meer naar de kerk, het koor hield op, en hij voelde zich te groot om als misdienaar vooraan in de kerk te staan. Hij besloot journalistiek te gaan studeren.’

Hij werkte op verschillende plekken: bij de NOS, bij Zembla, bij RTV Utrecht. Maar het was allemaal zo vluchtig, en het voelde onbevredigend. Langzaam maakte zich een bepaalde onrust van hem meester. Er moest toch iets zijn wat meer beklifde, wat zinvoller was. Zijn zus kreeg haar tweede kindje en vroeg aan hem of hij peetoom wilde zijn, en tijdens de doopviering gebeurde wat. Hij las een verhaal van Toon Tellegen. De eekhoorn was jarig, en de egel vroeg: Wat wil je heb-

ben? De eekhoorn zei: Ik wil de garantie dat de zon altijd blijft schijnen, dat het nooit meer donker wordt. En toen vroeg de priester na afloop aan mij: “Ben je zelf niet op zoek naar het licht in je leven?” Daarna kwam van het een het ander. De journalist ging in de aanloop naar Pasen op retraite en voerde gesprekken met een priester, en het verlangen naar een ander bestaan, naar een bestaan dicht bij God, begon langzaam te groeien. Tot hij uiteindelijk de knoop doorhakte en in het klooster intrad. Toen corona uitbrak, konden mensen niet meer komen. Kloosterlingen dragen het evan-gelie uit en proberen het relevant te maken in deze tijd. Dan moeten ze dus ook de middelen van deze tijd gebruiken. De digitale weg werd betreden.

Een punt(je): nooit meer een relatie?! In het klooster worden drie geloftes afgelegd: gehoorzaamheid, armoede en kuisheid. Dat zijn drie offers die gebracht worden. Michael-Dominique had jarenlang gewerkt, en dacht: mijn bezittingen worden mijn grootste offer. Maar wat het meest gemist wordt, is de intimiteit, en dan wordt niet seks bedoeld, maar iemand bij wie je helemaal jezelf kunt zijn, een soulmate. Wat het klooster hem gebracht heeft? “Dat ik kan loslaten; dat ik niet gebonden ben, geeft een bepaalde vrijheid en openheid.” En het kloosterleven geeft een bepaalde mate van zekerheid en geborgenheid. “In het klooster spreken we over wat we hebben meegemaakt en ook over het nieuws. Maar om 22.00 uur gaat bij mij het internet eruit. In de maatschappij komt de onrust van alle kanten op je af. Daar heb ik geen last meer van.” (ND december 2021)

Puzzel

In dit Kerkbalans-nummer van Dionysius in Beeld is het puzzelonderwerp natuurlijk ‘Geld’. Er wordt wel eens geklaagd, dat alles om geld draait. Dat is natuurlijk niet goed, maar in een puzzel mag het wel, éénmaal per jaar. De kerk is ‘essentieel’ en van ons allemaal. Er is plaats voor ieder die wil binnenkomen, zoals in de nieuwe Kerkbalans-folder staat. We hopen dat jong en oud(er), door middel van een sympathieke bijdrage naar draagkracht, onze kerk en parochiegemeenschap wil steunen en nú verantwoordelijkheid wil nemen voor de dag van morgen.

De oplossing van de vorige puzzel is: Wees blij. Riet Tamis-Klos, Oostdijk 13 is deze keer de winnaar van de puzzelprijs.

De nieuwe puzzel is weer een mengelmoes van een woordzoeker en een cryptogram en de te vinden woorden draaien dus om geld.

d	l	e	g	g	ij	w	z	g	g	p	t	f
g	n	e	g	g	y	n	s	s	e	e	e	l
k	u	b	e	e	e	a	m	p	l	i	b	o
l	l	r	l	l	n	a	e	a	d	t	e	w
e	f	d	d	d	o	r	e	a	e	c	d	d
d	o	l	b	z	m	k	r	r	r	e	l	l
i	o	e	a	u	k	d	g	v	m	j	e	e
n	i	g	n	c	o	l	e	a	a	n	g	g
g	t	t	k	h	p	e	l	r	l	i	t	n
g	j	s	i	t	i	g	d	k	s	d	r	i
e	e	o	e	d	n	t	r	e	e	l	a	s
l	s	k	r	i	g	p	o	n	n	e	w	m
d	n	a	l	r	e	d	l	e	g	g	z	o

Dagobert Duck-ziekte
 De Nederlandse Bank
 Die kan opengezet worden
 Engels geld
 Extra kleine betalingen
 Geldhandelaar
 Hier groeit geen geld
 Kassa in kassa uit
 Kleurloze biljetten
 Links op de balans
 Misdrijf
 Pittig geldstuk

Plaats in de Betuwe
 Prik
 Provincie
 Prijs van inwoning
 Rondom ingesloten
 Roofdier
 Ssssstttt
 Uitgave in niet-essentiële winkel
 Vettig betaalmiddel
 Zitmeubel
 Zuinig dier

Uitnodiging Stille Omgang 2022

Op zaterdag 19 Maart 2022 staat, dit jaar voor de 30e keer gepland door het Comité Heerhugowaard-De Noord en omstreken, de voettocht naar Amsterdam. 's Avonds laat wordt de eucharistieviering in de Krijtberg bezocht. Aansluitend wordt met duizenden andere pelgrims uit heel Nederland de Stille Omgang gelopen, een tocht door Amsterdam, waarmee het Mirakel van Amsterdam uit 1345 wordt herdacht. Ieder heeft zo zijn eigen motivatie om aan deze tocht deel te nemen. En ieder ervaart de voldoening om voor zichzelf, maar vooral samen als groep, deze pelgrimstocht te volbrengen. Een en ander is nog onzeker vanwege de coronamaatregelen, maar de richtlijnen van het RIVM die dan gelden, worden gerespecteerd.

Praktische informatie: Ontvangst om 08.00 uur bij de kerk in Heerhugowaard-Noord. Vertrek rond 08.30 uur na de pelgrimszegen. De echt flinke tocht, in stevig tempo, is ongeveer 57 km. Tijdens de tocht zijn vier tussenstops, één met warme maaltijd. EHBO en een volgbusje zijn aanwezig. En terug rijdt een bus; rond 02.00 uur 's nachts is de aankomst in Heerhugowaard-De Noord. Kosten voor de hele dag, inclusief busreis: € 44,-, zonder busreis € 35,-. Er kunnen max. 80 mensen deelnemen. Aanmelden kan bij Jan Jong: stilleomganghwh@gmail.com of tel: 06 - 22 78 14 88.

Warme groet van het Comité Stille Omgang
Arie Botman, Jan Nanne, Jan Giling en Jan Jong

Een andere kijk op ...

De Vrije Universiteit Brussel (VUB) is een vrijzinnige en Nederlandstalige universiteit. De universiteit telt 8 faculteiten en 83 opleidingen, goed voor 19.245 studenten. Er zijn 3257 personeelsleden actief, van wie 2163 met een academische functie.

'Er zijn te veel mensen op aarde' ... een mythe die in deze coronatijd weer extra vaak gehoord wordt. Demografe (bevolkingsdeskundige) Soumaya Majdoub (38), verbonden aan de VUB, legt uit dat er in wezen geen overbevolking is. Er zijn hooguit te veel westerse mensen, die te veel consumeren. "De

groei van de bevolking is maar verantwoordelijk voor minder dan een derde van de stijging van de consumptie, en dus van de impact op het klimaat en het verbruik van grondstoffen”, legt zij uit. "Bovendien is bevolkingsgroei geen optelsom van mensen, een belangrijk deel is het gevolg van de daling in sterfte en de toename van de levensverwachting. Stellen we ons dan de vraag of het niet beter is om korter te leven en zo uit te sparen op de sociale zekerheid? Nee toch! Uiteraard, meer mensen op aarde betekent ook een stijgende vraag naar huisvesting en een impact op de ruimte en de natuur, maar de hoofdreden van de klimaatverandering en de verloedering van de aarde is ons verbruik”, aldus Soumaya Majdoub.

"Vandaag is 10% van de totale wereldbevolking verantwoordelijk voor bijna 40% van al het energieverbruik. Kijken we naar de CO² uitstoot, dan is het zo dat de rijkste helft van de wereldbevolking liefst 86% van de globale CO² uitstoot veroorzaakt. Zelfs als er in de lage-inkomenslanden een paar miljard mensen zouden bijkomen, scheelt dat amper in uitstoot. Toch wordt voortdurend naar die landen gewezen, omdat mensen er gemiddeld meer kinderen krijgen. We kunnen beter in de spiegel kijken, in plaats van te blijven schuilen achter mythes, die vooral dienen om de eigen verantwoordelijkheid te ontlopen." Ook het argument dat er te weinig voedsel is klopt niet, volgens Soumaya Majdoub. "Sinds men eind jaren '40 is begonnen met op wereldniveau data te verzamelen over de voedselproductie, is die steeds met 1% meer gestegen dan de bevolking. Experts zijn unaniem: met gemak kunnen we acht tot tien keer de huidige wereldbevolking voeden. Daarvoor hebben we zelfs geen wetenschappelijke innovaties nodig, wel een herverdeling. Het is waar, we liggen niet op schema om de VN-doelstelling 'Zero Hunger' te halen tegen 2030, maar vandaag is een veel groter deel van de wereldbevolking beter gevoed dan sinds we data zijn beginnen te verzamelen."

En is er dan niet te weinig woonruimte voor al die mensen? Ook dat gaat niet op, er is ruimte genoeg, volgens Soumaya Majdoub. "Als Texas dezelfde bevolkingsdichtheid had als New York, dan zouden alle mensen ter wereld binnen de staatsgrenzen passen." Het is tijd om de hand in eigen boezem te steken, vindt ze. "De rijke landen moeten een échte prijs - dus met terugwerkende kracht - betalen aan landen waarvan ze zo lang grondstoffen en hulpmiddelen hebben geroofd."

Fred Giacomini

SCHILDER- EN BEHANGWERKEN

Fred schilder- en behangwerken

Wilt u graag de woning professioneel laten schilderen dan bent u bij Fred schilder- en behangwerken aan het juiste adres.

Mijn diensten variëren van schilderwerkzaamheden/wandafwerking, deskundig advies en garantie.

Ik kom graag bij u langs voor een persoonlijk advies en een vrijblijvende offerte.

KWALITEIT STAAT BIJ MIJ VOOROP!

Voor particuliere woningen geldt het BTW-tarief van 9% indien de woning 2 jaar of ouder is

Fred Giacomini | Schilder- en behangwerken

Telefoon: 06-24856024

info@fredschilderwerken.nl

www.fredschilderwerken.nl

URMAPRINT

DIGITAL PRINT & FINISHING

Geopend: maandag-vrijdag 9.00-12.30 / 13.00-17.30 uur
zaterdag 10.00-16.00 uur

Titanialaan 2
1702 AZ Heerhugowaard
072-5717611
info@urmaprint.nl
www.urmaprint.nl

- ◆ GEBOORTEKAARTJES ◆ ROUWDRIUKWERK ◆ POSTERS (t/m A0)
- ◆ HUWELIJKSKAARTEN ◆ ZAKELIJK DRIUKWERK ◆ CANVASPRINTS

Bekijk alvast thuis onze unieke collectie op www.urmaprint.nl

BREEDinterieur

WONEN | INRICHTEN | PROJECTEN

Middenweg 284 | 1701 GK Heerhugowaard | T 072-5711250
info@breedinterieur.nl | www.breedinterieur.nl

Stratenmakersbedrijf M. Koning

Van Veenweg 144 1701 HL Heerhugowaard T 06 - 13510338

- Gespecialiseerd in:
- Sierbestrating
 - Herbestrating
 - Machinaal bestraten
 - Ontwerp van uw tuin
 - Shovel-, Kraan- & grondwerkzaamheden
 - Plaatsen van schuttingen, beschoeiing & vlonders
- Bel voor een vrijblijvende offerte!

www.stratenmakersbedrijfkonig.nl

Jos Kamp Assurantiën b.v.

Middenweg 200 - 1701 GG Heerhugowaard

“Voorsprong door service”

Onafhankelijk financieel adviesbureau

- Alle verzekeringen
- Financieringen
- Hypotheken
- Pensioenen
- Financiële planning
- Bemiddeling onroerend goed
- Bankzaken

Adviseurs

Jos Kamp
René Dudink
Marco Kamp
Edwin Kamp

Jos Kamp Assurantiën b.v.

(072) 571 12 84

www.joskamp.nl

info@joskamp.nl

Adfiz
Adviseurs in Financiële Dienstverlening

RegioBank
Zelfstandig Adviseur

installateur van daglicht tot aardwarmte

realiseren van comfort

Handelsstraat 4 1704 AB Heerhugowaard T 072 57 17 777

info@floris-comfort.nl www.floris-comfort.nl

- Verwarmen
- Koelen
- Ventileren
- Solatube
- Zonnepanelen
- Warmtepomp
- Sanitair
- Zinkwerk
- Dakwerk